

ಮೊ (೯)ರಕಕುಲ : ರಣಮೂರ್ಖಕುಲ

ಒಂದು ಚಿಂತನೆ

೧. ಕ್ರಿ. ಶ. ೮೬೭-೮೮ ರಲ್ಲ ರಚಿತವಾದ ಒಂದು ಶಾಸನದ ಒಕ್ಕ ನಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು:

ಸ್ವಸ್ತಿ [ಪ್ರಚಿಣ್ಣ] ಮಣ್ಣ

[೪ಾ] ಗ್ರ ಖಣ್ಣ ತಾರಾತಿಮ ಣ್ಣಳ ಫ್ರ ತಾಪ ಸಂಪನ್ನ ಯಾದವವಂಶೋದವ ರಣ (ಮೂರ್ಖ) ಧಳವ
ಷಟ್ಪುಣಾಳಂಕಾರ ಆಹವಾದಿತ್ಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಪ್ಪೆಯರಸಪ್ಪುರ್ಗಿಣಿ ನಾಡನಾಳುತ್ತಿರೆ ಸರಟಪುರದ ಅಮ್ಮದಿಮರ್....

[ಸೌ .ಇ.ಇ ೧೧-೧, ೧೨.೮೬೭-೮೮. ರೊರಟೂರು(ಧಾಜಿ./ಗಗದ ತಾ.) ಪು.೮]

೨. ಕ್ರಿ. ಶ.೮೯೭ ರೆ ಅವಧಿಗೆ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಸನದ ಸಾಲುಗಳಿವು:

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ

ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಮಹಾಸಾಮನ್ತಂ ಯಾದವ ವಂದೋದವಂ

ಫ್ರಚಿಣ್ಣ ದೋದ್ದಣ್ಣ ಮಣ್ಣಳಾ

ಗ್ರಖಣ್ಣ್ ತಾರಾತಿಮಣ್ಣಳಂ ಫ್ರತಾಪ ಸಂಪನ್ನಂ ರಿಪುಬುಳ

ಜಳದಿಸಮುತನ್ನಂ ಶ್ರೀಕಾ

ನ್ನಾ ಕಾನಂ ರಣಮೂರ್ಖಧವಳಂ ರಣಮೂರ್ಖಕೇಸರಿ ಕದನಾದಿತ್ಯಂ

[ಅದೇ. ೨೨.೮೯೭. ಮೇವುಣ್ಣ್ (ಧಾಜಿ/ ಮುಂಡರಗಿ ತಾ.)ಪು. ೧೩]

೩. ಕ್ರಿ. ಶ. ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ (ಸು.೯೮೦)ರ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಸನದ ಪಂಕ್ತಿಗಳಿವು:

ಶ್ರೀ ಯುವತಿ ನಿಜವಿಜಯ

ಶ್ರೀ ಯುವತಿ ಸವತಿಯೆನಿಸೆ ರಣಮೂರ್ಖನ್ಯಪಾ

ಮಾಯದೊಳಾಯದ ನೆಗೆಣಿಯಂ ಫ್ರ ಕಟಸಿದನ್,

[ಎ.ಕ.೨(ಪ) ೧೭೨(೧೩೯) ಪು.೧೧೬]

೪. ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಗದೊಂದು ಶಾಸನೋಕ್ತಿಗಳು:

ಸಮಾಧಿಗತ ಪಂ ಇಮಹಾ ಶಬ್ದ ಮಹಾಸಾಮನ್ತಂ

ರಿಪು ಬಳಕೃತಾನಂ ರಣಮೂರ್ಖ್ಯ ವಂಶೋದ್ಭವಂ

ಸಿಂಗನ ಬಂಟಂ ಶ್ರೀಮದಾಯ ವರ್ಮರಸಂ

[ಸೌ .೩ .೩೧೧-೧ , ೬೨೧೯೮೪(ಬೀಳಗಿತಾ)ಪು. ೫೨]

೫. ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ್ದೇ ಆದ ಬೇರೊಂದು ಶಾಸನದಿಂದ:

ಹರಿಹರ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ್ಯ

ದ್ವೋಣಯೆನಿಪಮೂರ್ಖ್ಯವರತ್ತಿಯುಱಗಂ ನಾಕಂ

ಹರಿಸುತನನ್ನಂ ದೇವಂ

ಮೊರಕಾಮಾಯಕ್ಕೆ ತಿಳಕರಾಯನ ಪುತ್ರರ್||

[ಅದೇ, ೬೫.೧೦೨೯. ಹೊಸೂರು (ಧಾಜಿ/ಗದಗತಾ)ಪು. ೫೬.ಸಾಲು ೪೦-೪೨]

ಇನ್ನೊತ್ತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

೬. ಮೊರಕ ಕುಳತಿಳಕನೆಱಕನ

ವರ ಪುತ್ರಂ ಪೊಲೆಗ ನೀ ಮಹೀಮಣ್ಡಳದೊಳ

ಸ್ಥಿರಮಾಗಿರೆ ಸಾಸನಮಂ

ಬರೆಹಿಸಿದಂ ನೆಲನುಮಕ್ಕನುಂ ನಿಲ್ಲಿನೆಗಂ||

[ಅದೇ, ಪು.೫೭. ಸಾಲು ೫೬-೫೭]

೭. ಇನ್ನವಾಯ್ಕ ಭುಜವಿಕ್ರಮನುಂ ಪರಬಳ ಪ್ರಳಯಭ್ರವ

ನುವರಾತಿದಾವ ಪಾವಕನುಂ ಮೊರಕಕುಳ ಸರೋಜಿನೀ

ರಾಜಹಂಸನುಂಎನಿಸಿ ತನ್ನ ಪೆಸರೆ ಪೆಸರಾಗಿ

ಪೊಸವೂರನೇಕ ಭೋಗದಿನಾಱ್ಡ (ನಾಕಿಗಾವುಣ್ಡಂ)ಸುಖ

ಸಂಕಥಾವೊನೋದದಿನಿಳ(೦)

[ಅದೇ ,೧೫೨. ೧೧೦೩.ಹೊಸೂರು ಪು. ೧೯೦.ಸಾಲು ೨೩-೨೫]

೮. ದ್ವಾರಾವತೀ ಪುರವರೇಶ್ವರಂ ಯಾದವವಂಶೋದ್ಭವಂ ಸುವಣ್ಣುಗರುಡ

ದ್ವಜಂ | ರಣಮೂರ್ಖ್ಯ ಪಾತ್ಕಂ | ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥವಾರರಸರ್|

[ಅದೇ, ೯೨.೧೦೫೯ .ತಾಂಬ್ರಗುಂಡಿ (ಧಜಿ/ಮುಂಡರಗಿತಾ) ಪು. ೮೮]

೯. ಮೋರಿಯಾನ್ವಯಕ್ಕೆನಳಮೇ | ಮೋರಿಯಕುಲತಿಳಕರ್.....

[ಅದೇ . ೧೩೨. ೧೦೮೭ .ಕುತ್ರ್ಕೋಟ (ಧಾಜಿ./ ಗದಗತಾ.) ಪು.೧೫೬]

೧೦. ಹರಚರಣನಖಿಕಿರಣ ಕುಸುಮ ಮಂಜರೀ ಪರಿರಂಜಿತೋ

ತ್ವಮಾಂಗನುಂ ಶಿವಕಥಾ ಪ್ಪಸಂಗನುಂಮೋರಕುಕುಳನಭಸಳೀಗಭಸಿ ಮಾಲಿಯುಂ

ದುರ್ದಮಪ್ಪತಾಪ ಶಾಲಿಯುಮಪ್ಪ ಹೊಸವೂರ ಮಹಾ ಪ್ಪಭು ಹೊಲ್ಲ ಗಾವುಣ್ಣಂ

ಮೋರಕೇಶ್ವರ ದೇವರಾಚಾರ್ಯ್ಯ ರಪ್ಪಜಾನ ಶಕ್ತಿ ದೇವರ ಕಾಲು ಕಚ್ಚಿಕ್ಕ, ಧಾರೆಯೆಱುದು

ತಮೋಧನರಾಹಾರದಾನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆರೊನು[ಸೌ.೯.೯ .೧೫,೫೨. ೧೧೫೫. ರು ಪು.೬೯ನೋಡಿ,

ಅದೇ, ೫೧,೧೧೫೫ ಹೊಸೂರು]

೧೧. ಶ್ರೀಮೋರಕೇಶ್ವರ ದೇವರಾಚಾರ್ಯ್ಯಜಾನ ಶಕ್ತಿ ಪಂಡಿತದೇವ

[ಸೌ. ೯.೯. ೧೮,೧೮೫.೧೧೮೧. ಕಣವಿ(ಧಾಜಿ./ಗದಗತಾ.)ಪು. ೧೮೮]

೧೨.ಮೋರಕುಕುಳ ಹೊಲ್ಲ ಗಾವುಣ್ಣಂ ಹೊಸವೂರ ಮಹಾ ಪ್ಪಭು ಕೊಟ್ಟದಾನಶಾಸನ

[ಸೌ. ೯. ೯ ೧೫, ೫೧-೧೧೫೫. ಳುರು; ನೋಡಿ ಅದೇ, ೫೨, ೧೧೫೫.ಹೊಸೂರು]

ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಮೇಲೆ ಒಟ್ಟರ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ ರಣಮೂರ್ತಿ-ರಣಮೋರಕ ಎಂಬ ಪು ಯೋಗಕ್ಕೂ ಮೋರಕ ಕುಳಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರಣಹಾಸಿಗಳ 'ರಣಮೋರಕ-ರಣಮೂರ್ತಿ' ಎಂದು ಶಬ್ದರೂಪ ಪರಿವರ್ತನೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ತೀಮಾನಕ್ಕೆ ತಲಪಲು ಮೇಲಿನ ಶಾಸನ ಪು ಯೋಗಗಳು ನೆರವಾಗಿವೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಇವೇ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಪಪಂಚಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿವೆ. ಮೋರಕಕುಳ ನಾಯಕರನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪೂರಕ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಇಂತಿವೆ:

೧. ಸಂಗಾಮಜಯಿ ಕೆಂಚನೆಂಬೋನ್ ಇಳಾಮಹಿತಂ ವೀರಂ

೨. ಭುಜ ಬಲದೊರಗವರಲ್ಲೆ ಉಯರೇಂ ಪ್ಪ ತಾಪಿಯೋಮುದ್ದಂ

೩. ಆಹವಶೌಣ್ಣಂ ತೊಣ್ಣಂ ತದನ್ನವಾಯನಜೇಯಂ

೪. ಅಜೇಯಂ ಕಾಳಿಧುರಂಧರಂ

-ಇವಿಷ್ಟೊ ಮಾತುಗಳು [ಸೌ.೯.೯. .೧೧-೧, ೪೫.೯೮೦] ಫ್ರಾಚೀನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯು ಬಂದಿವೆ.

ರಣಮೂರ್ತಿಧವಳ ಎಂದೆ, ಯುವೀರರಾದ ಮೋರಕ ಕುಲದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದನೆಂದೂ,

ರಣಮೂರ್ಖಕೇಸರಿಯೆಂದರೆ ಯುದ್ಧ ವೀರರಾದ ಮೋರಕ ಕುಲದವರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹನಂತೆ ಇರುವವನೆಂದೂ ಅರ್ಥ. ಇದರ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಶಬ್ದವೇ 'ಮೋರಕಕುಳ ತಿಳಕ' ಎಂಬುದು .

,

ಮೋರಕಕುಲ ಯಾವುದೆಂಬುದು ಚಿಂತನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೂಲ 'ಮಯೂರ ಕುಲ'ವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. 'ಮೋರ' ಎಂಬುದು ಮಯೂರ ಎಂಬುದು ಎಂಬುದರ ಇನೂಂದು ರೂಪ : ಮೋರಮೆಂದುಂ ಸೋಗೆಯೆಂದು ನವಿಲ್-ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಶಬ್ದ ಸಾರವೆಂಬ ನಿಘಂಟಿನ ವಿವರಣ [೫೧-೯೬] ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಯೂರ ಶಬ್ದವು ಫ್ರಾಕ್ರತದಲ್ಲಿ ಮೋರ್ ಎಂದಾಗಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೋರ ಎಂದಾಗಿದೆ . ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ವೊಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಸರು ಕನ್ನಡದ 'ನವಿಲ್ಲಂದಕುಲ' ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಿಸಿದ್ದರ ಫಲ 'ಮೋರಕ ಕುಲ' ಇದು ಸ್ಥಳವಾಚಿ ಶಬ್ದಧಾರವಾಡ ಜಿಳೆಯ ನವಿಲ್ಲಂದವೇ ಮೋರಕಕುಲದವರ ಮೊದಲ ನೆಲೆವೀಡೆಂದು ಶಾಸನ ದಾಖಲಿಸಿದೆ.[ಸೌ. ಇ.ಇ.೧೧೧-೧, ೪೫.೯೮೦] ಕ್ರಿ. ಶ.೮೨೫ ರ ವೇಳೆಗಾಗಲೇನೆ ಕೆಂಚನೆಂಬ ವೀರನು ಬೆಳ್ಳಲ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನವಿಲ್ಲಂದವನ್ನು ತನ್ನರಾಜಧಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂಬ ವಿವರ ಕುರಹಟ್ಟಿಯ ಶಾಸನದಲಿ ದೆ[ಅದೇ,ಪು.೩೦-೩೨].

ಕುರಹಟ್ಟಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ (ಕಲಲೆ-ಕತ್ತಲೆ) ಕುಲದ ವರಿಷಮೇಲಾಳುಗಳ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ರೇವನ್ತ, ಕೆಂಚ, ಸಿರಿಮುದ್ದ , ಪಿರಿಯಕೋಟಿಗಾವುಣ್ಣ್ಡೆ ,ಪಿರಿಆಯ,ತೊಣ್ಣ , ಕಾಳಿಧುರಂದರ- ಇವರೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಲ ನಾಡಿನ ನಾಯಕರು.ಇವರ ಆದಿಪುರುಶನಾದ ಕೆಂಚನೆಂಬೋನ್ (ಪೂರ್ವದ ಹಳೆಗನ್ನಡದ ಈ ಶಬ್ದರೂಪ ಇದರ ಫ್ರಾ ಚೀನತೆಯ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯ ಕುರುಹು),ಕಾದಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಲವನ್ನು ಪಡೆದನ್ನು , ಅಲ್ಲಿ 'ಬಳಿಕ್ಕೆ ನವಿಲ್ಲಂದಪುರ'ವನ್ನು ಟ್ಕಲ್ಲಲೆ ಕುಲದವರ ವಿಜಯ ಸಂಧಾವಾರಾವಾಗಿಸಿದನು [ಅದೇ,ಸಾಲು: ೨-೪]. ಇದೇ ಮಯೂರ (ಮೋರಕ) ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯ ಆಯನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೂ,ಸಕಳ ಸಮಯಿಗಳಿಗೂ, ಬುಧಜನರಿಗೂ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದನು[ಅದೇ, ಸಾಲು೧೦-೧೨]ಈ ಪಿರಿಯಆಯನ ಕಾಲು ಸು.೯೧೫.

ಪಿರಿಯ ಆಯ್ ಎಂಬ ಪೆಸರಿನ ಈ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೇ ಸಮಕಾಲಿಕವಾಗಿ; ಕಿಱಿಯ ಆಯನೂ ಇರಬೇಕು : ಆ ಕಿಱಿಯ ಆಯನೇ ಪೊಸವೂರ (ಹೂಸೂರ) ಆಯ್ಣಾಗಾವುಣ್ಣ್ಡೆ [ಸೌ. ಇ.ಇ.೧೧೧-೧,೪೨.೯೯೫ .ಪು.೩೩-೩೪] . ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೯೫ ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಈ ಹೂಸೂರ (ಧಾಜಿ/ಗದಗತಾ) ಶಾಸನವು ಕಿಱಿಯ ಆಯ್ಣಾಗಾವುಣ್ಣ್ಡೆನನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದೆ.: ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ಹೂಸೂರಿನ

ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ [ಅದೇ, ೬೫.೧೦೨೯.ಪು. ೫೫-೫೬] ಪೊಸನೂರ ಆಯ್ಕಾ ವೃಣ್ಣನ [ಹೆಂ. ಕಂಚಿಕಬ್ಬೆ ಸೂಣ್ಣ ಮದನಾಗಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಗಳು] ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆ.

ಕಟಲೆ ಕುಲವೂ, ಮೋರಕ ಕುಳವೂ ಒಂದೇ (ಸ್ಥಳ) ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕುಲಗಳು. ಈ ಕುಲತಿಳಕರು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ , ನೆರೆಹೊರೆಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಗದಗ -ನವಿಲ್ಲಂದ ತಾಲೂಕಿನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತರು. ಪೊಸವೂರ(ಹೊಸೂರ), ಸರಟಪುರ (ಸೂರಟೂರ), ನವಿಲ್ಲಂದ, ಕಣವಿ, ಮೇಲಿವೀಡು(ಮೇವುಂಡಿ) ಹೆಗ್ಗೂರು (ಬಿಜಾಪುರಜಿ/ಬೀಳಗಿತಾ) ಇವು ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳು: ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸೂರ-ನವಿಲ್ಲಂದ ಕೇಂದ್ರ ವಾಗಿದ್ದುವು.

ಶ್ರವಣೂರ ಹಾಗೂ ಜೈನರು ಈ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಇದಾರೆ. ವೃದ್ಧಿ ಭ್ರಾಹ್ಮಣರು ಜೈನರಾಗಿದ್ದು (ಮೇವುಂಡಿ ಮತ್ತು ಹೊಸೂರ ೬೫ನೆಯ ಶಾಸನ] ಮತ್ತೆ ಶ್ರವಣೂರ ಮತಾಂತರಿಸಿದರೆಂದು ಶಾಸನ ಆಧಾರಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ [ಹೊಸೂರ ೫೨ನೆಯ ಶಾಸನ, ಪೂರ್ವೋಕ್ತ]. ಕಟಲೆ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೦೦ ರಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿರಿಯ ಕೋಟಿಗಾವುಣ್ಣನ ಶಿವಾಲಯವನೂ ಜೈನಶಾಲಾವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದನು [ಸೌ.ಇ.ಇ ೧೧-೧ , ೪೫]. ಪೊಸವೂರ ಆಯ್ಕಾಗಾವುಣ್ಣನು ಶ್ರವಣೂರದ್ದನು [ಅದೇ , ೪೬.೯೯೫]. ಪೊಸವೂರ ಆಯ್ಕಾಗಾವುಣ್ಣನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೨೮ ರ ವೇಳೆಗಾಗಲೇನೆ ಬಸದಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದನು. ನಿಷಾವಂತ ಜೈನನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾಪನೀಯ ಸಂಘದ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. [ಹೊಸೂರ .೬೫. ೧೦೨೮].

ಆದರೆ ಅದೇ ಪೊಸವೂರ ಮಹಾಘ್ರಾಭು ಮೋರಕಕುಳ ಹೊಲ್ಲಗಾವುಣ್ಣನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೫೫ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣೂರವಾಗಿದ್ದು ಮೋರಕೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದತ್ತಿಯಿತ್ತನು [ಹೊಸೂರ. ೫೨ .] ಗಾಮುಣ್ಣ ಸಾಮಿ ಕಟಯಮ್ಮನು ಸರಟಪುರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಮಠಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯಾದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿ ಹೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು [ಸೌ.ಇ.ಇ.೧೧-೧, ೨೯.೯೫೧.ಪು ೨೪: ಇ.ಆ.೧೨, ಪು. ೨೫೪]; ಈ ಗಾಮುಣ್ಣಮಿ ಕಟಯಮ್ಮನು ಕಟಲೆ(ಕತ್ತಲೆ) ಕುಲದವನಿರಬೇಕು. ಆಯಾ ಸಮಕಾಲಿಕ ಶಾಸನಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತೌಲನಿಕವಾಗಿ ನೋಡುವುದರಿಂದ ಈ ರಣಮೂರ್ತಿಕುಲ -ಕಟಲೆಕುಲ-ಮೋರಕ ಕುಳ ಇವುಗಳ ಜ್ಞಾತಿಸಂಬದದ ಸುಳಿವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ರಣಹಾಸಿಹಳ ಈ ರಣಮೂರ್ತಿಮಾಯ ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಾವಿಯಬ್ಬೆಯು , ಕುದರೆ ಹತ್ತಿ , ಆಯುಧ ಹಿಡಿದು ಹಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದ್ದು ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ಶ್ರವಣೂರಗಳಿಗೂ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ; ಚಿಕ್ಕ ಬೆಟ್ಟದ

ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲೆ ಬಸದಿಯೊಂದ ಆಕೆಯ ಪರೋಕ್ಷವಿನಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರಬೇಕು. [ನಾಗರಾಜಯ್ಯ,ಹಂಪ
ಕವಿವರ ಕಾಮದೇನು :ಅತ್ತಿಮುಚ್ಚೆ ,೧೯೯೬]